

Durant el servei militar.

No, van esperar mig any. Però, res. No podies anar enlloc. Després ens van cridar perquè anéssim a Granollers, al quarter on ara hi ha el Mercat de Sant Carles. Ens van portar cap allà, ens feien fer instrucció i ens van dir que ens havíem de presentar i que potser hauríem d'anar cap al front. Recordo que hi havia el Josep de Can Parellada i vam dir: "Què hem de fer?" i jo vaig decidir anar cap a casa a veure què deien els meus pares. La gent, com els propietaris d'aquí, s'amagaven...

I vos que vau fer?

Em vaig camuflar a Can Joanet Pujades. Mig any tancat, sense veure ningú i que no em veïessin!.. Vaig compartir aquest temps amb el Ramon de Can Mestret, que tenia un any més que jo. Estàvem tancats en una habitació tot el dia. No ens movíem. En Ramon feia de mosso a Can Lluç i un dia hi va voler anar. Vam fer com els conills de bosc. Una nit que

feia un bon clar de lluna ens vam posar roba fosca i tots dos pel mig del bosc de Can Brustenga i cap a Can Lluç. En arribar, aquella gent no gosava obrir-nos perquè teníem por, però ell es va identificar i van deixar-nos entrar enraonant baix... Allò era un no viure!

I després?

Van amenaçar les nostres famílies que sinó sortíem agafarien els nostres pares i que els portarien allà on fos. Jo vaig dir que no comportaria mai que el meu pare anés a la guerra i... cap a la Guerra. Primer, a Terrassa i després, cap a Martorell, en una fàbrica. Com que ens havíem amagat quan s'havia d'anar-hi, estàvem tancats, privats de llibertat. Ens deien els emboscats...

Però us van enviar a combatre?

I tant! Un dia va venir un camió i ens van portar cap al front. Èrem a Artesa de Segre,

En Josep al portal de casa seva, Can Lluïset.